

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUĐOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 27. februára 2014*

„Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Prístup k dokumentom inštitúcií — Dokumenty týkajúce sa konania o uplatnení článku 81 ES — Nariadenia (ES) č. 1/2003 a (ES) č. 773/2004 — Zamietnutie prístupu — Výnimky vzťahujúce sa na ochranu vyšetrovania, obchodných záujmov a rozhodovacieho procesu inštitúcií — Povinnosť dotknutej inštitúcie vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie obsahu dokumentov uvedených v žiadosti o prístup k dokumentom“

Vo veci C-365/12 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 31. júla 2012,

Európska komisia, v zastúpení: B. Smulders, P. Costa de Oliveira a A. Antoniadis, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

EnBW Energie Baden-Württemberg AG, so sídlom v Karlsruhe (Nemecko), v zastúpení: A. Hahn a A. Bach, Rechtsanwälte,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: C. Meyer-Seitz, splnomocnená zástupkyňa,

Siemens AG, so sídlom v Berlíne (Nemecko) a v Mníchove (Nemecko), v zastúpení: I. Brinker, C. Steinle a M. Holm-Hadulla, Rechtsanwälte,

ABB Ltd, so sídlom v Zürichu (Švajčiarsko), v zastúpení: J. Lawrence, solicitor, H. Bergmann a A. Huttenlauch, Rechtsanwälte,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič, sudcovia C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (spravodajca), C. Toader a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. júna 2013,
po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 3. októbra 2013,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia svojím odvolaním navrhuje zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 22. mája 2012, EnBW Energie Baden-Württemberg/Komisia (T-344/08, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zrušil rozhodnutie Komisie SG.E.3/MV/psi D(2008) 4931 zo 16. júna 2008 o zamietnutí žiadosti spoločnosti EnBW Energie Baden-Württemberg AG (ďalej len „EnBW“) o prístup k spisu v konaní COMP/F/38.899 – Rozvádzače izolované plynom (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) vymedzuje zásady, podmienky a obmedzenia práva na prístup k dokumentom týchto inštitúcií.
- 3 Článok 4 tohto nariadenia, nazvaný „Výnimky“, znie:

„...“

2. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

- obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby vrátane duševného vlastníctva,
- súdneho konania a právneho poradenstva,
- účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly,

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

3. Prístup k dokumentu, ktorý orgán vypracoval pre vnútornú potrebu alebo ktorý orgán obdržal, vzťahujúcemu sa k veci, v ktorej ešte orgán nerozhodol, bude odmietnutý v prípade, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

Prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutom orgáne, bude odmietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

...

6. Ak sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti sa zverejnia.

7. Výnimky stanovené v odsekoch 1 až 3 sa vzťahujú iba na obdobie, v priebehu ktorého je ochrana odôvodnená na základe obsahu daného dokumentu. Výnimky môžu platiť najviac na obdobie 30 rokov. V prípade dokumentov, na ktoré sa vzťahujú výnimky týkajúce sa súkromia alebo obchodných záujmov, a v prípade citlivých dokumentov môžu výnimky, ak to je nevyhnutné, platiť aj na dlhšie obdobie.“

4 Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) v článkoch 17 až 22 definuje právomoci Komisie týkajúce sa vyšetrovania. Tieto právomoci zahŕňajú predovšetkým žiadosti o informácie (článok 18), ako aj inšpekcie v dotknutých podnikoch (článok 20) alebo iných priestoroch (článok 21).

5 Článok 27 tohto nariadenia, nazvaný „Vypočutia strán, sťažovateľov a ostatných“, v odseku 2 stanovuje:

„Právo príslušných strán na obhajobu sa v konaniach plne rešpektuje. Majú právo na prístup k dokumentácii Komisie, s výhradou oprávnených záujmov podnikov pri ochrane ich obchodného tajomstva. Právo na prístup k dokumentácii sa nevzťahuje na dôverné informácie a interné dokumenty Komisie alebo orgánov hospodárskej súťaže členských štátov. Právo na prístup sa nevzťahuje najmä na korešpondenciu medzi Komisiou a orgánmi hospodárskej súťaže členských štátov alebo na vzájomnú korešpondenciu medzi týmito orgánmi, vrátane dokumentov zhotovených podľa článkov 11 a 14. Nič v tomto odseku nebráni Komisii v tom, aby zverejnila a využívala informácie potrebné na dokázanie porušovania.“

6 Podľa článku 28 uvedeného nariadenia s názvom „Služobné tajomstvo“:

„1. Bez dopadu na články 12 a 15 sa informácie získané podľa článkov 17 až 22 použijú len na účel, na ktorý boli získané.

2. Bez dopadu na výmenu a využitie informácií podľa článkov 11, 12, 14, 15 a 27 Komisia a orgány hospodárskej súťaže členských štátov, ich úradníci, zamestnanci a ostatné osoby pracujúce pod dohľadom týchto orgánov, ako aj úradníci, civilní zamestnanci iných orgánov členských štátov nezverejnia informácie získané alebo medzi nimi vymenené podľa tohto nariadenia, ktoré podliehajú služobnému tajomstvu. Táto povinnosť sa vzťahuje aj na všetkých predstaviteľov a odborníkov členských štátov, ktorí sa zúčastňujú zasadaní poradného výboru podľa článku 14.“

7 Nariadenie Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. EÚ L 123, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81), v článku 6 s názvom „Účasť sťažovateľov na konaní“ stanovuje:

„1. Ak Komisia vydá vyhlásenie o námietkach týkajúce sa záležitosti, pre ktorú obdržala sťažnosť, tak poskytne sťažovateľovi kópiu nedôvernej verzie vyhlásenia o námietkach a určí lehotu, v ktorej môže sťažovateľ písomne oznámiť svoje stanoviská.

...“

8 Článok 8 tohto nariadenia, nazvaný „Prístup k informáciám“, stanovuje:

„1. Ak Komisia informovala sťažovateľa o svojom zámere zamietnuť sťažnosť podľa článku 7 ods. 1 sťažovateľ môže požadovať prístup k dokumentom, na ktorých Komisia založila svoje predbežné posúdenie. Na tieto účely sťažovateľ však nemusí mať prístup k obchodným tajomstvám a iným dôverným informáciám, ktoré sa týkajú iných strán zúčastnených na konaní.

2. Dokumenty, ku ktorým mal sťažovateľ prístup v kontexte konania vedeného Komisiou podľa článkov [81 ES] a [82 ES], môže použiť iba pre účely súdneho alebo správneho konania vo veci uplatnenia takýchto ustanovení zmluvy.“
- 9 Článok 15 uvedeného nariadenia s názvom „Prístup k spisu a používanie dokumentov“ znie:
- „1. Ak sa to požaduje, tak Komisia poskytne prístup k spisu stranám, ktorým adresovala oznámenie o námietkach. Prístup bude povolený po oznámení vyhlásenia o námietkach.
2. Právo na prístup do spisu sa nerozšíri na obchodné tajomstvá, ostatné dôverné informácie a interné dokumenty Komisie alebo úradov pre hospodársku súťaž členských štátov. Právo na prístup k spisu sa taktiež nerozšíri na korešpondenciu medzi Komisiou a úradmi pre hospodársku súťaž členských štátov a ani na korešpondenciu medzi členskými štátmi, ak je takáto korešpondencia obsiahnutá v spise Komisie.
3. Nič v tomto nariadení nebráni Komisii uverejniť a využívať informácie potrebné na preukázanie porušenia článkov [81 ES] alebo [82 ES].
4. Dokumenty získané na základe prístupu ku spisu podľa tohto článku sa môžu používať iba na účely súdneho alebo správneho konania pre uplatňovanie článkov [81 ES] a [82 ES].“
- 10 Článok 16 toho istého nariadenia, nazvaný „Označenie a ochrana dôverných informácií“, v odseku 1 stanovuje:
- „Informácie, vrátane dokumentov, Komisia neoznámí a ani nesprístupní, pokiaľ obsahujú obchodné tajomstvá alebo iné dôverné informácie o akejkolvek osobe.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 11 Spoločnosť EnBW je podnik distribuujúci energiu, ktorý sa považuje za dotknutý vykonávaním kartelu medzi výrobcami rozvádzačov izolovaných plynom (ďalej len „RIP“), ktorý Komisia sankcionovala svojím rozhodnutím K(2006) 6762 v konečnom znení z 24. januára 2007, týkajúcim sa konania o uplatnení článku [81 ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F/38.899 – Rozvádzače izolované plynom) (ďalej len „rozhodnutie RIP“). K týmto výrobcom patria Siemens AG (ďalej len „Siemens“) a ABB Ltd (ďalej len „ABB“).
- 12 Komisia v rozhodnutí RIP konštatovala, že viaceré podniky porušili článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3) tým, že sa zúčastnili na karteli na trhu s RIP, v rámci ktorého manipulovali s verejnými obstarávaniami, určovali ceny a rozdeľovali si projekty a trhy s RIP v Európe. Komisia preto podnikom, ktoré sa na tomto karteli zúčastnili, uložila pokuty v celkovej výške 750 miliónov eur.
- 13 Dňa 9. novembra 2007 EnBW požiadala Komisiu na základe nariadenia č. 1049/2001 o prístup ku všetkým dokumentom obsiahnutým v spise týkajúcom sa konania, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia RIP.
- 14 Po rokovaníach s Komisiou EnBW vyhlásila túto žiadosť za bezpredmetnú, rovnako ako opakovanú žiadosť z 10. decembra 2007, a 13. decembra 2007 podala novú žiadosť o prístup k dokumentom týkajúcim sa prejednávanej veci. Faxom z 11. januára 2008 žalobkyňa svoju žiadosť spresnila v tom zmysle, že z nej vylúčila tri kategórie dokumentov, konkrétne všetky dokumenty týkajúce sa výlučne štruktúry zúčastnených podnikov, všetky dokumenty vzťahujúce sa výlučne na identifikáciu adresáta rozhodnutia RIP a všetky dokumenty, ktoré boli v plnom rozsahu vyhotovené v japonskom jazyku.

- 15 Komisia 16. júna 2008 prijala sporné rozhodnutie, v ktorom túto žiadosť zamietla.
- 16 Komisia v bode 2 tohto rozhodnutia zatriedila dokumenty uvedené v predmetnom spise do týchto piatich kategórií:
1. dokumenty predložené v rámci žiadosti o oslobodenie od pokuty alebo o zhovievavosť, konkrétne vyhlásenia dotknutých podnikov a všetky dokumenty, ktoré predložili v rámci žiadosti o oslobodenie od pokuty alebo o zhovievavosť (ďalej len „kategória 1“);
 2. žiadosti o informácie a odpovede účastníkov konania na tieto žiadosti (ďalej len „kategória 2“);
 3. dokumenty získané v priebehu inšpekcií, teda dokumenty zabavené pri kontrole na mieste v priestoroch dotknutých podnikov (ďalej len „kategória 3“);
 4. oznámenie o výhradách a odpovede účastníkov konania (ďalej len „kategória 4“);
 5. interné dokumenty:
 - dokumenty týkajúce sa skutkových okolností, konkrétne po prvé vecné poznámky k záverom, ktoré treba vyvodiť zo získaných dôkazov, po druhé korešpondencia s inými orgánmi hospodárskej súťaže a po tretie konzultácie s inými útvarmi Komisie, ktoré boli zapojené do veci [ďalej len „kategória 5 písm. a)“],
 - procesné písomnosti, teda povolenia na vykonanie inšpekcií, zápisnice z inšpekcií, správy z inšpekcií týkajúce sa dokumentov získaných v priebehu inšpekcií, písomnosti týkajúce sa doručenia niektorých dokumentov a poznámky k spisu [ďalej len „kategória 5 písm. b)“].
- 17 Komisia v bode 3 sporného rozhodnutia uviedla, že na každú z týchto kategórií sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 a že na dokumenty kategórie 5 písm. a) sa vzťahuje aj výnimka stanovená v článku 4 ods. 3 tohto nariadenia.
- 18 Komisia v bode 4 tohto rozhodnutia vysvetlila, že na dokumenty patriace do kategórií 1 až 4 sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001.
- 19 V bode 5 predmetného rozhodnutia Komisia uviedla, že nezistila nič, čo by nasvedčovalo existencii prevažujúceho verejného záujmu, ktorý by odôvodňoval prístup k požadovaným dokumentom v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.
- 20 Napokon v bode 6 toho istého rozhodnutia Komisia odôvodnila svoje odmietnutie priznať čiastočný prístup k predmetnému spisu skutočnosťou, že na všetky dokumenty nachádzajúce sa v spise sa v celom rozsahu vzťahovali výnimky stanovené v nariadení č. 1049/2001.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 21 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 25. augusta 2008 podala EnBW žalobu smerujúcu k zrušeniu sporného rozhodnutia. Švédске kráľovstvo vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu tejto žaloby, zatiaľ čo Komisiu v konaní podporovali Siemens a ABB.
- 22 Na podporu svojej žaloby EnBW uviedla štyri žalobné dôvody. Prvý z nich bol založený na porušení článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ako aj článku 4 ods. 3 druhého pododseku tohto nariadenia, zatiaľ čo štvrtý žalobný dôvod bol založený na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o rozsah žiadosti o prístup.

- 23 Všeobecný súd v prvom rade v bodoch 32 až 37 napadnutého rozsudku preskúmal štvrtý žalobný dôvod. Všeobecný súd mu vyhovel z dôvodu, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď vyložila žiadosť o prístup k dokumentom podanú spoločnosťou EnBW v tom zmysle, že sa netýka dokumentov v spise patriacich do kategórie 5 písm. b). V bodoch 37 a 171 napadnutého rozsudku sa preto domnieval, že sporné rozhodnutie treba zrušiť v rozsahu, v akom zamietla prístup k týmto dokumentom.
- 24 V druhom rade Všeobecný súd preskúmal prvý žalobný dôvod. V tejto súvislosti najskôr preskúmal, či podmienky požadované na to, aby sa Komisia mohla vymaniť z povinnosti vykonať takéto konkrétne a individuálne preskúmanie, boli v prejednávanej veci splnené.
- 25 Všeobecný súd tomto ohľade v bodoch 54 až 63 napadnutého rozsudku usúdil, že Komisia sa nemohla bez uskutočnenia konkrétnej analýzy každého dokumentu domnievať, že sa na všetky požadované dokumenty zjavne vzťahuje článok 4 ods. 2 tretia zarážka nariadenia č. 1049/2001.
- 26 Všeobecný súd navyše v bodoch 64 až 110 tohto rozsudku rozhodol, že Komisia mohla na účely uplatnenia výnimky založenej na ochrane cieľov vyšetrovania stanovenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 vykonať preskúmanie podľa kategórií, len pokiaľ ide o dokumenty patriace do kategórie 3. V dôsledku toho Všeobecný súd v bodoch 111 a 172 uvedeného rozsudku usúdil, že sporné rozhodnutie bolo potrebné zrušiť v rozsahu, v akom zamietlo prístup k dokumentom patriacim do kategórií 1, 2 a 4 a kategórie 5 písm. a).
- 27 V ďalšej časti napadnutého rozsudku Všeobecný súd pri preskúmaní – na doplnenie, pokiaľ ide o dokumenty patriace do posledných uvedených kategórií – odôvodnenosti výnimiek z práva na prístup uvedených v spornom rozhodnutí vyhovel trom častiam prvého dôvodu. Najprv v bodoch 113 až 130 a 173 napadnutého rozsudku preskúmal časť tohto dôvodu založenú na porušení článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ktorý sa týka vyšetrovania. Ďalej v bodoch 131 až 150 a 174 tohto rozsudku preskúmal časť uvedeného dôvodu založenú na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky tohto nariadenia, ktorý sa týka obchodných záujmov dotknutých podnikov. Napokon v bodoch 151 až 170 a 175 uvedeného rozsudku preskúmal časť toho istého dôvodu založenú na nedodržaní článku 4 ods. 3 druhého pododseku uvedeného nariadenia, ktorý sa týka stanovísk v zmysle tohto ustanovenia.
- 28 Za týchto podmienok Všeobecný súd bez toho, aby preskúmal ostatné uvádzané žalobné dôvody, zrušil sporné rozhodnutie v celom rozsahu.

Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania

- 29 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 19. februára 2013 boli návrhy na vstup vedľajších účastníkov do konania, ktoré podali HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a. G., LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a. G., VHV Allgemeine Versicherung AG, ako aj Württembergische Gemeinde-Versicherung a. G. na podporu návrhov EnBW, zamietnuté z dôvodu neexistencie záujmu týchto spoločností na rozhodnutí veci.
- 30 Komisia v odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie,
 - zamietol žalobu o neplatnosť, ktorú na Všeobecný súd podala EnBW, a s konečnou platnosťou rozhodol o otázkach, ktoré sú predmetom tohto odvolania, a
 - zaviazal EnBW na náhradu trov konania, ktoré Komisia vynaložila tak v prvostupňovom, ako aj v tomto odvolacom konaní.

- 31 EnBW navrhuje, aby Súdny dvor odvolanie zamietol a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 32 Siemens a ABB podporujú návrhy Komisie. Švédske kráľovstvo podporuje návrhy EnBW.

O odvolaní

- 33 Komisia uvádza na podporu svojho odvolania päť odvolacích dôvodov. Tie sú založené po prvé na nezohľadnení potreby koherentného výkladu nariadenia č. 1049/2001 na zaručenie úplnej účinnosti ustanovení týkajúcich sa iných právnych odvetví, po druhé na nesprávnom právnom posúdení existencie všeobecnej domnienky uplatniteľnej na všetky dokumenty v spise týkajúcom sa konania vo veci kartelov, po tretie na porušení článku 4 ods. 2 tretej zarážky tohto nariadenia týkajúcej sa výnimky v súvislosti s ochranou cieľov vyšetrovania, po štvrté na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky uvedeného nariadenia týkajúcej sa výnimky v súvislosti s ochranou obchodných záujmov a po piate na porušení článku 4 ods. 3 druhého pododseku toho istého nariadenia týkajúceho sa výnimky v súvislosti s ochranou rozhodovacieho procesu Komisie.
- 34 Tieto odvolacie dôvody treba preskúmať spoločne.

Argumentácia účastníkov konania

O prvom odvolacom dôvode

- 35 Komisia, ktorú v tomto bode podporujú Siemens a ABB, tvrdí, že napadnutý rozsudok nezohľadnil potrebu koherentného výkladu nariadenia č. 1049/2001 a nariadení č. 1/2003, ako aj 773/2004 vo veciach kartelov. Všeobecný súd uvažoval iba nad zásadou reštriktívneho výkladu výnimiek z práva na prístup, a teda v rámci týchto nariadení uprednostnil nariadenie č. 1049/2001.
- 36 Komisia zdôrazňuje, že je nevyhnutné chrániť tak jej úlohu uplatňovať kartelové právo, ako aj podniky zúčastnené na konaní. Od ochrany dôverných informácií sa podľa jej názoru možno odchyliť iba vtedy, ak je prístup k týmto dokumentom odôvodnený prevažujúcim záujmom, ako je rešpektovanie práva na obhajobu, ktoré majú dotknuté podniky. Široký prístup k spisu obsahuje riziko obchádzania systému upravujúceho prístup k spisu uplatniteľný v kartelových veciach a podniky by mohli obmedziť svoju spoluprácu.
- 37 Podľa Komisie nesprávny výklad, o ktorý sa opiera Všeobecný súd, vyplýva z jeho konštatovaní, ktorými zdôrazňuje, že cieľom nariadenia č. 1049/2001 je zabezpečiť čo najširší prístup k dokumentom. Toto chápanie je nesprávne, pretože ustanovenia tohto nariadenia treba vykladať v tom zmysle, že je naďalej zabezpečená úplná uplatniteľnosť rozličných právnych úprav.
- 38 EnBW, ktorú v tomto bode podporuje Švédske kráľovstvo, tvrdí, že Všeobecný súd správne konštatoval, že výnimky z práva na prístup k dokumentom uvedené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 treba vykladať a uplatňovať reštriktívne. Komisia sa do tohto nariadenia snaží vložiť dodatočné kritérium na uplatnenie výnimky, ktoré neobsahuje. Tým sa pokúša na základe nariadenia č. 1/2003 vytvoriť umelú výnimku pre všetky dokumenty, ktoré súvisia s jej vyšetrovaním, a teda vyňať akúkoľvek svoju činnosť v oblasti hospodárskej súťaže z uplatňovania nariadenia č. 1049/2001.
- 39 Podľa EnBW rozsudky z 28. júna 2013, Komisia/Éditions Odile Jacob (C-404/10 P) a Komisia/Agrofert Holding (C-477/10 P), nemožno uplatniť na prejednávajúcu vec. Koncentrácie totiž samy osebe nie sú zakázané. Konanie vedené na základe nariadenia č. 1/2003 smeruje naopak proti podnikom, ktoré porušili články 81 ES a 82 ES. Účelom dobrovoľného oznámenia informácií Komisii v rámci žiadostí

o zhovievavosť je teda výlučne to, aby sa dotknuté podniky vyhli svojej zodpovednosti za porušenie práva Únie. Žiadne ustanovenie práva Únie neukladá podniku, ktorý porušil právo Únie, povinnosť oznámiť toto konanie Komisii a poskytnúť informácie s cieľom preukázať spáchané porušenie.

- 40 EnBW sa domnieva, že výklad podaný Komisiou nie je zlučiteľný s článkom 81 ES. Úplná účinnosť tohto ustanovenia by totiž bola spochybnená, keby bola akákoľvek tretia osoba zbavená možnosti žiadať o náhradu škody, ktorá jej bola spôsobená konaním spôsobilým obmedziť hospodársku súťaž. Žaloba o náhradu škody pritom môže byť úspešná len vtedy, ak je poškodená osoba schopná preukázať povahu a význam spôsobenej škody.

O druhom odvolacom dôvode

- 41 Komisia, ktorú v tomto bode podporujú Siemens a ABB, tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne poprel existenciu všeobecnej domnienky viažucej sa na ochranu, ktorá v zásade musí byť poskytnutá všetkým dokumentom v spise týkajúcim sa konania vo veci kartelov.
- 42 Podľa Komisie sa Všeobecný súd v tejto súvislosti nesprávne domnieval, že konštatovania Súdneho dvora v rozsudku z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, Zb. s. I-5885), nemožno uplatniť na prejednávajúcu vec z dôvodu, že dokumenty požadované vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, sa týkali konania, ktoré sa ešte neskončilo. Táto okolnosť je na vymedzenie oblasti ochrany v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 irelevantná. Dôležitá je len povaha chránených záujmov. Navyše v už citovaných rozsudkoch Komisia/Éditions Odile Jacob a Komisia/Agrofert Holding Súdny dvor medzitým túto všeobecnú domnienku uplatnil v oblasti kontroly koncentrácií. Pravidlá prístupu k spisu v oblasti kartelového práva sú pritom prakticky totožné s pravidlami uplatniteľnými v oblasti kontroly koncentrácií.
- 43 Komisia sa domnieva, že Všeobecný súd nesprávne vychádzal z toho, že individuálne posúdenie každého jednotlivého prípadu, ktoré si vyžadujú obmedzenia uplatniteľné na podniky alebo na sťažovateľov zúčastnených na konaní, vylučuje existenciu všeobecnej domnienky. V oblasti preskúmania štátnej pomoci, ako aj v oblasti práva hospodárskej súťaže tak tretie osoby nezúčastnené na konaní nemôžu za nijakých okolností vyžadovať, aby im bolo poskytnuté právo na prístup k dokumentom v spise týkajúcim sa konania vedeného vo veci kartelov.
- 44 EnBW sa domnieva, že už citovaný rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau nemožno uplatniť na prejednávajúcu vec. Vo veci, v ktorej bol tento rozsudok vydaný, totiž konanie o dotknutej štátnej pomoci ešte nebolo ukončené konečným rozhodnutím Komisie, zatiaľ čo vo veci samej Komisia tým, že prijala rozhodnutie konštatujúce porušenie, také konečné rozhodnutie vydala. Okrem toho konanie o štátnej pomoci nesmerovalo proti podniku, ale proti členskému štátu. Napokon na prejednávajúcu vec sa neuplatní ani všeobecná domnienka, ktorú uviedol Súdny dvor, lebo zatriedenie dokumentov do kategórií, ako ho uskutočnila Komisia, z veľkej časti neplnilo nijakú užitočnú funkciu na účely prijatia sporného rozhodnutia.
- 45 Švédske kráľovstvo zdôrazňuje, že hoci sa Komisia opiera o všeobecné domnienky, prináleží jej pritom, aby v jednotlivom prípade overila, či sú všeobecné úvahy, ktoré sa spravidla uplatňujú na určitý typ dokumentov, skutočne uplatniteľné na daný dokument, o ktorého zverejnenie sa žiada. Pre žiadateľa, ktorý vôbec nepozná obsah dotknutých dokumentov, by totiž bolo nemožné preukázať, že zverejnenie dokumentu nemôže poškodiť oprávnený záujem.

O treťom odvolacom dôvode

- 46 Komisia, ktorú v tomto bode podporujú Siemens a ABB, tvrdí, že Všeobecný súd nerešpektoval oblasť ochrany stanovenú v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, pretože nezohľadnil, že cieľ vyšetrovania spočíva nielen v úspešnom uskutočnení každého vyšetrovania, ale aj v účinnom

uplatňovaní práva hospodárskej súťaže. Všeobecný súd navyše nezohľadnil, že ustanovenia uvedeného nariadenia o výnimke treba vykladať s prihliadnutím na osobitné ustanovenia týkajúce sa iných právnych odvetví.

- 47 Komisia tiež tvrdí, že Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že na dokumenty poskytnuté v rámci žiadosti o zhovievavosť sa musí vzťahovať osobitná ochrana, a to aj nad rámec každého konania. Konkrétne skutočnosť, že podniky, ktoré sa obávajú zverejnenia takých dokumentov, môže viesť k tomu, že budú menej naklonené spolupracovať s Komisiou. Bez ohľadu na to, aký prínos vo vzťahu k právu hospodárskej súťaže majú súkromné žaloby o náhradu škody, tento prínos nemôže ani odôvodňovať, ani vyrovnať zásah do verejných záujmov. Prípadný prínos takýchto žalôb závisí okrem iného od schopnosti Komisie odhaliť porušenia pravidiel hospodárskej súťaže.
- 48 Subsidiárne Komisia Všeobecnému súdu tiež vytýka, že nezohľadnil potrebu chrániť dokumenty, aj keď sa už rozhodnutie stalo konečným. V prípade, že by Všeobecný súd zrušil rozhodnutie pre procesné vady, by totiž Komisia mohla konanie opätovne začať a rozhodnúť s konečnou platnosťou na základe spisu.
- 49 EnBW v prvom rade tvrdí, že Komisia nedisponuje nijakou voľnou úvahou pri rozhodovaní, či a v akom rozsahu môžu žiadosti o prístup k dokumentom žiadateľov o zhovievavosť ohroziť úplnú účinnosť programu zhovievavosti.
- 50 Ďalej EnBW tvrdí, že Komisia neuviedla nijakú okolnosť, ktorá by mohla podporiť alebo preukázať jej obavy v súvislosti s existenciou rizika odradenia od spolupráce s ňou. V skutočnosti každý žiadateľ o zhovievavosť už od svojho rozhodnutia podať žiadosť o zhovievavosť počíta s konkrétnym rizikom, že bude na základe vlastného oznámenia protiprávneho konania vystavený žalobe zo strany jeho obetí. Vzhľadom na celkovú sumu pokút uložených Komisiou je podnet na oznámenie svojho protiprávneho konania taký silný, že ho výrazne neovplyvní možnosť, že obeť získajú prístup k spisu.
- 51 Napokon EnBW tvrdí, že zrušenie rozhodnutia, ktorým sa ukladá pokuta za porušenie článku 81 ES, spravidla nevedie k novému konaniu, pretože súd Únie môže uloženú pokutu zrušiť, znížiť alebo zvýšiť.

O štvrtom odvolacom dôvode

- 52 Komisia, ktorú v tomto bode podporujú Siemens a ABB, tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne usúdil, že z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, do akej miery môže prístup k požadovaným dokumentom ovplyvniť obchodné záujmy podnikov zúčastnených na karteli. Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že ustanovenie o výnimke týkajúce sa ochrany obchodných záujmov a ustanovenie o výnimke týkajúce sa ochrany cieľov vyšetrovania spolu úzko súvisia, takže všeobecná domnienka sa uplatňuje takisto na článok 4 ods. 2 prvú a tretiu zarážku nariadenia č. 1049/2001.
- 53 Podľa Komisie sa má pojem obchodný záujem chápať vzhľadom na osobitné ustanovenia kartelového práva, čiže v širšom zmysle, než ako ho pochopil Všeobecný súd. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že odovzdané dokumenty obsahujú informácie týkajúce sa obchodných činností dotknutých podnikov, ku ktorým tieto podniky neposkytli prístup v tejto forme mimo konania vo veci kartelov. Okrem toho treba zohľadniť skutočnosť, že prístup k dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001 umožňuje aj tretím osobám nezúčastneným na karteli nahliadnuť do dokumentov, ku ktorým žiadny z podnikov zúčastnených na karteli nemal prístup v rámci správneho konania.
- 54 Komisia sa tiež domnieva, že Všeobecný súd pochybil, keď vyžadoval konkrétne preskúmanie na účely určenia, do akej miery mali ešte dotknuté informácie dôvernú povahu. Skutočnosť, že podniky sú povinné oznámiť jej prípadne citlivé obchodné informácie, je postačujúca.

55 EnBW tvrdí, že podniky, ktoré chcú využiť program zhovievavosti, dobrovoľne oznámia citlivé informácie vo svoj neprospech. V tomto kontexte Všeobecný súd správne rozhodol, že záujmy, ktoré mali dotknuté strany na nezverejnení, nemožno považovať za obchodné záujmy v pravom zmysle slova, pretože cieľom podnikov je vyhnúť sa tomu, aby boli na vnútroštátne súdy podané žaloby o náhradu škody.

O piatom odvolacom dôvode

56 Komisia, ktorú v tomto bode podporujú Siemens a ABB, tvrdí, že Všeobecný súd pochybil, keď nezohľadnil skutočnosť, že všeobecná domnienka sa vzťahuje na všetky interné dokumenty zo spisu týkajúceho sa konania vo veci kartelov, a to bez ohľadu na ich kvalifikáciu ako „dokumentov, ktoré obsahujú stanoviská“, v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.

57 Z toho istého dôvodu Komisia tvrdí – aj keď možno pripustiť, že sa dopustila pochybenia pri výklade žiadosti, ktorá jej bola podaná –, že toto zistenie nemôže odôvodniť neplatnosť sporného rozhodnutia v tomto ohľade. Dokumenty patriace do kategórie 5 písm. b) sú interné dokumenty, ktoré sú samy osebe vylúčené z prístupu k spisu v súlade s osobitnými pravidlami v oblasti prístupu k spisu, takže hoci sa na ne táto žiadosť vzťahovala, zamietnutie priznať spoločnosti EnBW prístup bolo odôvodnené. Všeobecný súd mal teda štvrtý žalobný dôvod, ktorý bol pred ním uvedený, zamietnuť ako neúčinný.

58 Subsidiárne Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nepreukázal, do akej miery bolo jej posúdenie týkajúce sa uplatnenia článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001 chybné. Všeobecný súd sa tiež nesprávne domnieval, že z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, v akom rozsahu obsahujú dokumenty patriace do kategórie 5 písm. a) „stanoviská“. Napokon sa Všeobecný súd dopustil pochybenia, keď usúdil, že zverejnenie dotknutých dokumentov by vážne nenarušilo rozhodovací proces.

59 EnBW tvrdí, že argumentáciu uvedenú v už citovanom rozsudku Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau nemožno uplatniť v prejednávanej veci. Všeobecná domnienka uvedená v tomto rozsudku totiž predpokladá, že Komisia preukáže, že podmienky, ktoré musí spĺňať výnimka stanovená v nariadení č. 1049/2001, sú splnené v prípade osobitnej kategórie dokumentov. Vo veci samej pritom hmotnoprávne podmienky stanovené v článku 4 ods. 3 druhom pododseku tohto nariadenia nie sú splnené. Sporné rozhodnutie okrem iného vôbec neuvádza dôvody, na základe ktorých všetky interné dokumenty v dotknutom spise obsahujú stanoviská. Napokon Komisia nepredložila nijaký dôkaz, že by zverejnenie dotknutých dokumentov vážne narušilo rozhodovací proces tejto inštitúcie, pokiaľ ide o rozhodnutie prijaté pred viac než piatimi rokmi.

Posúdenie Súdnym dvorom

60 Komisia vo svojich odvolacích dôvodoch v podstate vytýka Všeobecnému súdu, že tým, že nerešpektoval ustanovenia nariadení č. 1/2003 a 773/2004 týkajúce sa prístupu k dokumentom obsiahnutým v spise z konania o uplatnení článku 81 ES, vylúčil to, aby sa mohla bez vykonania konkrétnej a individuálnej analýzy jednotlivých dokumentov v tomto spise domnievať, že na všetky tieto dokumenty sa vzťahuje všeobecná domnienka, podľa ktorej sa na ne vzťahujú výnimky z práva na prístup stanovené v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 a v článku 4 ods. 3 druhom pododseku tohto nariadenia, ktoré sa v podstate týkajú ochrany obchodných záujmov, cieľov vyšetrovania, ako aj rozhodovacieho procesu Komisie.

61 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 255 ods. 1 a 2 ES má každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo so sídlom v členskom štáte právo na prístup k dokumentom inštitúcií Európskej únie pri dodržaní zásad a podmienok stanovených v súlade s konaním upraveným v článku 251 ES. Cieľom nariadenia č. 1049/2001 je priznať verejnosti čo najširšie právo na prístup k dokumentom inštitúcií. Z tohto nariadenia, najmä z jeho článku 4, ktorý v tejto súvislosti stanovuje

režim výnimiek, tiež vyplýva, že toto právo na prístup podlieha aj určitým obmedzeniam z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu (pozri rozsudky Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 51; z 21. septembra 2010, Švédsko a i./API a Komisia, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Zb. s. I-8533, body 69 a 70; Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 111; Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 53, ako aj zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11, bod 40).

- 62 Na základe výnimiek uvedených Komisiou, teda výnimiek upravených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ako aj v článku 4 ods. 3 druhom pododseku tohto nariadenia, pokiaľ prevažujúci verejný záujem neodôvodňuje zverejnenie dotknutého dokumentu, inštitúcie k nemu zamietnu prístup jednak v prípade, keď by jeho zverejnenie ohrozilo ochranu obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby alebo ochranu cieľov inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, a jednak vtedy, keď tento dokument obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v rámci dotknutej inštitúcie, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces inštitúcie.
- 63 Z toho vyplýva, že režim výnimiek stanovený v tomto článku 4 je založený na vyvážení záujmov, ktoré sú v danej situácii v protiklade, a to na jednej strane záujmov na zverejnení dotknutých dokumentov a na druhej strane záujmov, ktoré by toto zverejnenie ohrozilo. Rozhodnutie o žiadosti o prístup k dokumentom závisí od otázky, ktorý záujem v danom prípade prevažuje (rozsudok LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný, bod 42).
- 64 Podľa ustálenej judikatúry na účely odôvodnenia zamietnutia prístupu k dokumentu, o ktorého zverejnenie sa žiada, v zásade nestačí, že sa na tento dokument vzťahuje činnosť uvedená v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001. Dotknutá inštitúcia musí tiež poskytnúť vysvetlenie, pokiaľ ide o to, ako by prístup k uvedenému dokumentu mohol konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený výnimkou upravenou v tomto článku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, Zb. s. I-4723, bod 49; Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 53; Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 116; Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 57, ako aj LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný, bod 44).
- 65 Súdny dvor však pripustil, že v tejto súvislosti sa dotknutá inštitúcia Únie môže opierať o všeobecné domnienky uplatňujúce sa na určité kategórie dokumentov, pretože na žiadosti o zverejnenie týkajúce sa dokumentov rovnakej povahy možno uplatniť podobné všeobecné úvahy (pozri najmä rozsudky Švédsko a Turco/Rada, už citovaný, bod 50; Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 54; Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 116; Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 57; zo 17. októbra 2013, Rada/Access Info Europe, C-280/11 P, bod 72, ako aj LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný, bod 45).
- 66 Súdny dvor už teda uznal existenciu týchto všeobecných domnienok v štyroch prípadoch, a to pokiaľ ide o dokumenty, ktoré sú súčasťou správneho spisu týkajúceho sa konania o preskúmaní štátnej pomoci (pozri rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 61), dokumenty vymenené medzi Komisiou a oznamujúcimi subjektmi alebo tretími osobami v rámci konania o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (pozri rozsudky Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 123, a Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 64), vyjadrenia predložené inštitúciou v rámci súdneho konania (pozri rozsudok Švédsko a i./API a Komisia, už citovaný, bod 94), ako aj dokumenty týkajúce sa konania o nesplnení si povinnosti v štádiu pred začatím tohto konania (pozri rozsudok LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný, bod 65).
- 67 Všetky tieto veci sa vyznačovali tým, že dotknutá žiadosť o prístup sa netýkala len jedného, ale viacerých dokumentov (pozri rozsudok LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný, bod 47 a citovanú judikatúru).

- 68 V takejto situácii uznanie všeobecnej domnienky, podľa ktorej by zverejnenie dokumentov určitej povahy v zásade mohlo ohroziť ochranu jedného zo záujmov uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, umožňuje dotknutej inštitúcii posúdiť žiadosť ako celok a odpovedať na ňu zodpovedajúcim spôsobom (rozsudok LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný, bod 48).
- 69 V prejednávanej veci ide práve o takúto situáciu. Ako totiž vyplýva z bodov 13 a 14 tohto rozsudku, EnBW požiadala o prístup ku všetkým dokumentom uvedeným v spise týkajúcom sa konania, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia RIP, ktoré označila len súhrnne.
- 70 Okrem toho je v prejednávanej veci nesporné, že v deň, keď EnBW požiadala Komisiu o prístup ku všetkým dokumentom v jej spise týkajúcom sa tohto konania, prejednával Všeobecný súd žaloby smerujúce k zrušeniu rozhodnutia RIP a že to tak bolo, ako tento súd uviedol v bode 118 napadnutého rozsudku, ešte v okamihu prijatia sporného rozhodnutia.
- 71 Práve so zreteľom na tieto úvodné úvahy treba preskúmať, či sa Všeobecný súd v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade a uplatnení výnimiek z práva na prístup k dokumentom upravených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, ako aj v článku 4 ods. 3 druhom pododseku tohto nariadenia, keď vylúčil existenciu všeobecnej domnienky, ako je uvedená v bodoch 65 a 66 tohto rozsudku, pokiaľ ide o žiadosť o prístup ku všetkým dokumentom obsiahnutým v dotknutom spise týkajúcom sa konania o uplatnení článku 81 ES.

O výnimkách z práva na prístup k dokumentom upravených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001

– Napadnutý rozsudok

- 72 Všeobecný súd predovšetkým v bode 41 napadnutého rozsudku uviedol, že výnimky z práva na prístup k dokumentom upravené v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 sa odchyľujú od zásady čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom, a preto musia byť vykladané a uplatňované reštriktívne, a následne v bodoch 62 a 172 uvedeného rozsudku dospel k záveru, že Komisia sa bez konkrétneho a individuálneho preskúmania každého dokumentu nemohla domnievať, že výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, týkajúca sa ochrany vyšetrovania, sa vzťahuje na všetky dokumenty, ktoré požadovala EnBW.
- 73 V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 56 napadnutého rozsudku usúdil, že v prejednávanej veci sa nemohol opierať o analogickú úvahu ako v už citovanom rozsudku Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, v ktorom v súvislosti so žiadosťou o prístup k spisu týkajúcemu sa konania v oblasti štátnej pomoci rozhodol, že všeobecná domnienka, podľa ktorej sa výnimka vzťahuje na všetky požadované dokumenty, môže vyplývať najmä z nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).
- 74 Po prvé v bode 57 napadnutého rozsudku Všeobecný súd usúdil, že systém prístupu k spisu vlastný konkrétnemu konaniu, či už v oblasti štátnej pomoci, alebo vo veciach kartelov, je uplatniteľný len v priebehu dotknutého konania bez toho, aby bolo potrebné zohľadniť prípadné neskoršie zrušenie súdmi Únie, na základe čoho je vylúčené jeho uplatnenie v prejednávanej veci, pretože konanie sa skončilo rozhodnutím RIP.

- 75 Z tohto dôvodu Všeobecný súd, hoci v bodoch 78, 92, 109 a 172 napadnutého rozsudku pripustil, že Komisia v zásade mohla pristúpiť k preskúmaniu podľa kategórie v prípade dokumentov v spise, ktoré patria do kategórie 3, teda tých, ktoré boli získané v priebehu inšpekcie, vzhľadom na článok 4 ods. 2 tretiu zarážku nariadenia č. 1049/2001, v bodoch 113 až 130 a 173 tohto rozsudku vylúčil uplatnenie uvedenej výnimky vo veci samej na všetky dokumenty v dotknutom spise.
- 76 Po druhé Všeobecný súd v bodoch 58 až 62 napadnutého rozsudku konštatoval, že z nariadení č. 1/2003 a 773/2004 nevyplýva nijaká všeobecná domnienka zamietnutia prístupu k dokumentom, pretože tieto nariadenia právo podnikov, proti ktorým je vedené konanie o uplatnení článku 81 ES, a sťažovateľov nahliadnuť do určitých dokumentov obsiahnutých v spise Komisie podriaďujú istým obmedzeniam, ktoré si samy osebe vyžadujú individuálne preskúmanie v každom jednotlivom prípade.
- 77 Okrem iného z bodov 131 až 150 a 174 uvedeného rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd vylúčil uplatnenie takej domnienky, pokiaľ ide o dokumenty, na ktoré sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001, týkajúca sa ochrany obchodných záujmov. Ako vyplýva z bodov 142 a 149 toho istého rozsudku, Všeobecný súd Komisii v podstate vytýkal, že sa napriek tomu, že obchodne citlivé informácie obsiahnuté v spise boli z väčšej časti staršie, obmedzila na všeobecné posúdenia týkajúce sa všetkých dokumentov v tomto spise patriacich do kategórií 1 až 4 bez ich konkrétneho a individuálneho preskúmania, čím by preukázala, ako by ich zverejnenie poškodilo ochranu obchodných záujmov dotknutých osôb.
- O existencii všeobecnej domnienky zamietnutia prístupu k dotknutým dokumentom
- 78 V prejednávanej veci je nesporné, ako vyplýva z bodov 115 a 136 napadnutého rozsudku, že dokumenty obsiahnuté v spise týkajúcom sa dotknutého konania o uplatnení článku 81 ES sa vzťahujú na vyšetrovanie v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 a že môžu obsahovať citlivé obchodné informácie v zmysle článku 4 ods. 2 prvej zarážky tohto nariadenia.
- 79 V súvislosti s cieľom konania o uplatnení článku 81 ES, ktorý spočíva v overení, či kartel medzi podnikmi je zlučiteľný so spoločným trhom, totiž Komisia v rámci takeého konania môže zhromaždiť citlivé obchodné informácie týkajúce sa najmä obchodných stratégií zúčastnených podnikov, súm ich predajov, ich podielov na trhu alebo obchodných vzťahov, takže prístup k dokumentom týkajúcim sa tohto konania môže ohroziť ochranu obchodných záujmov uvedených podnikov. Preto výnimky vzťahujúce sa na ochranu obchodných záujmov a ochranu cieľov vyšetrovania v prejednávanej veci úzko súvisia (pozri analogicky rozsudky Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 115, a Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 56).
- 80 Súdny dvor pritom už rozhodol, keď uznal existenciu všeobecnej domnienky spomenutej v bodoch 65 a 66 tohto rozsudku v súvislosti so žiadosťami o prístup k dokumentom obsiahnutým v spise týkajúcom sa konania o preskúmaní štátnej pomoci alebo v spise týkajúcom sa konania o kontrole koncentrácií, že Komisia správne predpokladá, že zverejnenie týchto dokumentov v zásade ohrozuje ochranu obchodných záujmov podnikov zapojených do týchto konaní, ako aj ochranu cieľov vyšetrovania v rámci takýchto konaní v zmysle článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 (pozri rozsudky Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 61; Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 123, a Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 64).
- 81 Na rozdiel od toho, čo rozhodol Všeobecný súd v bode 57 napadnutého rozsudku, analogická všeobecná domnienka sa uplatňuje na žiadosť o poskytnutie prístupu ku všetkým dokumentom obsiahnutým v spise týkajúcom sa konania o uplatnení článku 81 ES.
- 82 Iste, ako bolo pripomenuté v bode 61 tohto rozsudku a ako uviedol Všeobecný súd predovšetkým v bode 41 napadnutého rozsudku, cieľom nariadenia č. 1049/2001 je priznať verejnosti čo najširšie právo na prístup k dokumentom dotknutých inštitúcií.

- 83 Pokiaľ sa však dokumenty, ktorých sa týka žiadosť o prístup, tak ako v prejednávanej veci týkajú osobitnej oblasti práva Únie, v tomto prípade konania o uplatnení článku 81 ES, nemôžu sa výnimky z práva na prístup k dokumentom, ktoré sú uvedené predovšetkým v článku 4 tohto nariadenia, vykladať bez zohľadnenia osobitných pravidiel upravujúcich prístup k týmto dokumentom, ktoré vo veci samej stanovujú nariadenia č. 1/2003 a 773/2004. Tieto dve nariadenia majú totiž v tejto oblasti odlišné ciele, než sleduje nariadenie č. 1049/2001, pretože sledujú to, aby sa zabezpečilo dodržiavanie práva na obranu, ktoré majú dotknuté strany, a náležité vybavovanie sťažností pri zachovaní služobného tajomstva v konaniach o uplatnení článku 81 ES, a nie čo najväčšmi uľahčiť výkon práva na prístup k dokumentom a podporiť riadny úradný postup, pričom sa zaistí čo najväčšia transparentnosť rozhodovacieho procesu orgánov verejnej moci, ako aj informácií, na ktorých sú založené ich rozhodnutia (pozri analogicky rozsudky Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 109, a Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 51).
- 84 Keďže tieto nariadenia neobsahujú ustanovenie, ktoré by výslovne stanovovalo prednosť jedného nariadenia pred druhým, treba zabezpečiť uplatňovanie každého z týchto nariadení, aby boli navzájom kompatibilné a umožňovali koherentné uplatňovanie (pozri analogicky rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Bavarian Lager, C-28/08 P, Zb. s. I-6055, bod 56; Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 110, a Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 52).
- 85 Na jednej strane v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 61 tohto rozsudku je síce cieľom nariadenia č. 1049/2001 priznať verejnosti čo najširšie právo na prístup k dokumentom inštitúcií, ale toto právo na prístup podlieha určitým obmedzeniam z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu.
- 86 Na druhej strane článok 27 ods. 2 a článok 28 nariadenia č. 1/2003, ako aj články 6, 8, 15 a 16 nariadenia č. 773/2004 reštriktívnym spôsobom upravujú používanie dokumentov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania o uplatnení článku 81 ES, keď prístup k spisu obmedzujú na „príslušné strany“ a „sťažovateľov“, ktorých sťažnosť Komisia zamýšľa zamietnuť, a to pod podmienkou, že nebude zverejnené obchodné tajomstvo a iné dôverné informácie o podnikoch, ako ani interné dokumenty Komisie a orgánov členských štátov pre hospodársku súťaž, a pokiaľ sa sprístupnené dokumenty použijú iba na účely súdnych alebo správnych konaní, ktorých predmetom je uplatnenie článku 81 ES.
- 87 Z toho vyplýva nielen to, že účastníci konania o uplatnení článku 81 ES nemajú neobmedzené právo nahliadať do dokumentov obsiahnutých v spise Komisie, ale prístup k dokumentom v spise Komisie nemajú v rámci takého konania ani tretie osoby s výnimkou sťažovateľov (pozri analogicky rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 58).
- 88 Tieto úvahy je potrebné zohľadniť pri výklade článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ako aj článku 4 ods. 3 druhého pododseku tohto nariadenia. Ak by totiž iné osoby než tie, ktoré majú právo na prístup k spisu na základe nariadení č. 1/2003 a 773/2004, alebo osoby, ktoré síce takéto právo v zásade majú, ale nevyužili ho alebo im bolo odopreté, mohli získať prístup k dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001, potom by bol systém zavedený nariadeniami č. 1/2003 a 773/2004 spochybnený (pozri analogicky rozsudky Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 58; Švédsko a i./API a Komisia, už citovaný, bod 100; Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 122; Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 63, ako aj LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný, bod 58).
- 89 Právo na nahliadnutie do spisu v rámci konania o uplatnení článku 81 ES a právo na prístup k dokumentom podľa nariadenia č. 1049/2001 sa z právneho hľadiska nepochybne líšia. Nič to však nemení na tom, že z funkčného hľadiska vedú k porovnateľnej situácii. Prístup k spisu totiž bez ohľadu na právny základ jeho priznania umožňuje získať vyjadrenia a dokumenty predložené Komisii dotknutými podnikmi a tretími osobami (pozri analogicky rozsudky Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 59; Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 120, a Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 61).

- 90 Za týchto okolností by všeobecný prístup k dokumentom obsiahnutým v spise týkajúcom sa uplatnenia článku 81 ES na základe nariadenia č. 1049/2001 mohol ohroziť rovnováhu, ktorú normotvorca Únie zamýšľal v nariadeniach č. 1/2003 a 773/2004 zabezpečiť medzi povinnosťou dotknutých podnikov oznámiť Komisii prípadne citlivé obchodné informácie, aby táto inštitúcia mohla zistiť existenciu kartelu, na jednej strane a zárukou zvýšenej ochrany, ktorá sa s ohľadom na služobné a obchodné tajomstvo vzťahuje na informácie oznámené Komisii, na druhej strane (pozri analogicky rozsudky Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 121, a Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 62).
- 91 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že podľa judikatúry Súdneho dvora správna činnosť Komisie nevyžaduje rovnaký rozsah prístupu k dokumentom ako ten, ktorý si vyžaduje normotvorná činnosť inštitúcie Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 60; Švédsko a i./API a Komisia, už citovaný, bod 77, ako aj z 21. júla 2011, Švédsko/MyTravel a Komisia, C-506/08 P, Zb. s. I-6237, bod 87).
- 92 Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o konania o uplatnení článku 81 ES, všeobecná domnienka, ako je uvedená v bodoch 65, 66 a 80 tohto rozsudku, môže vyplývať z ustanovení nariadení č. 1/2003 a 773/2004, ktoré osobitne upravujú právo na prístup k dokumentom obsiahnutým v spisoch Komisie týkajúcich sa týchto konaní (pozri analogicky rozsudky Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, body 55 až 57; Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 117, a Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 58).
- 93 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa treba domnievať, že Komisia na účely uplatnenia výnimiek stanovených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 môže bez konkrétneho a individuálneho preskúmania každého dokumentu obsiahnutého v spise týkajúcom sa konania o uplatnení článku 81 ES oprávnené predpokladať, že zverejnenie týchto dokumentov v zásade ohrozuje ochranu obchodných záujmov podnikov zapojených do takého konania, ako aj ochranu cieľov vyšetrovania v tejto súvislosti (pozri analogicky rozsudky Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 61; Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 123; Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 64, ako aj LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný, bod 64).
- 94 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd v prejednávanej veci v bodoch 59 až 61 napadnutého rozsudku síce správne konštatoval, že nariadenia č. 1/2003 a 773/2004 podmieňujú právo na prístup k dokumentom obsiahnutým v spise týkajúcom sa konania o uplatnení článku 81 ES reštriktívnym podmienkam a že nestanovujú právo na prístup k spisu v prospech iných tretích osôb než sťažovateľov, ale následne z právneho hľadiska pochybil, keď v bodoch 61, 62, 142 a 149 uvedeného rozsudku dospel k záveru, že Komisia nemohla predpokladať, že na všetky dotknuté dokumenty sa vzťahujú výnimky upravené v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001.
- 95 V rozpore s tým, ako rozhodol Všeobecný súd v bode 61 napadnutého rozsudku, je v tejto súvislosti irelevantné, že obmedzenia práva na prístup stanovené v nariadeniach č. 1/2003 a 773/2004 samy osebe vyžadujú individuálne posúdenie v každom jednotlivom prípade. Naopak je rozhodujúce, ako už Súdny dvor rozhodol, že tieto nariadenia stanovujú prísne pravidlá zaobchádzania s informáciami získanými alebo zistenými v konaní o uplatnení článku 81 ES (rozsudky Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 118, a Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 59).
- 96 V každom prípade treba konštatovať, že pokiaľ ide, tak ako v prejednávanej veci, o žiadosť o prístup k dokumentom podanú treťou osobou, ktorá nemá postavenie sťažovateľa, uvedené nariadenia nestanovujú nijaké právo, takže takéto individuálne posúdenie v každom jednotlivom prípade je za každých okolností vylúčené.

- 97 V rozpore s tým, čo tvrdila EnBW, je v tejto súvislosti takisto irelevantné, že niektoré dokumenty Komisii dotknuté strany poskytli dobrovoľne s cieľom dosiahnuť neuloženie pokút alebo zníženie uložených pokút, pretože je nesporné, že prístup k takýmto dokumentom, či už bolo ich oznámenie tejto inštitúcii vynútené, alebo dobrovoľné, v každom prípade striktné upravujú nariadenia č. 1/2003 a 773/2004.
- 98 Za týchto okolností sa Všeobecný súd tým, že v bode 118 napadnutého rozsudku konštatoval, že ku dňu prijatia sporného rozhodnutia boli žaloby proti rozhodnutiu RIP ešte prejednávané, dopustil neprávneho právneho posúdenia, keď v bode 122 tohto rozsudku rozhodol, že zverejnenie požadovaných dokumentov nemohlo ohroziť ochranu cieľov vyšetrovania v súvislosti s dotknutým konaním o uplatnení článku 81 ES.
- 99 V rozpore s tým, ako Všeobecný súd rozhodol v bode 119 napadnutého rozsudku, totiž konanie o uplatnení článku 81 ES nemožno považovať za ukončené prijatím konečného rozhodnutia Komisie bez toho, aby sa zohľadnilo prípadné neskoršie zrušenie tohto rozhodnutia súdmi Únie. Podľa článku 233 ES by totiž zrušenie takého rozhodnutia mohlo viesť k tomu, že Komisia pristúpi k opätovnému výkonu svojich činností, aby prípadne prijala nové rozhodnutie týkajúce sa uplatnenia článku 81 ES, ako to mimochodom bolo v prejednáwanej veci, pokiaľ ide o dve dotknuté strany, ako uviedla Komisia na pojednávaní, a v dôsledku toho k tomu, že táto inštitúcia opätovne použije skutočnosti zo spisu týkajúceho sa zrušeného rozhodnutia alebo tento spis doplní o iné skutočnosti pri výkone právomocí, ktoré jej priznáva nariadenie č. 1/2003. V dôsledku toho vyšetrovanie v súvislosti s konaním o uplatnení článku 81 ES nemožno považovať za ukončené, pokiaľ rozhodnutie prijaté Komisiou v rámci tohto konania nezíska definitívnu povahu.
- O možnosti vyvrátiť všeobecnú domnienku zamietnutia prístupu k dotknutým dokumentom
- 100 Treba však zdôrazniť, že všeobecná domnienka uvedená vyššie nevylučuje možnosť preukázať, že na daný dokument, ktorého zverejnenie sa požaduje, sa táto výnimka nevzťahuje alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci jeho zverejnenie podľa článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, už citovaný, bod 62; Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 126; Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 68, ako aj LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný, bod 66).
- 101 Naproti tomu požiadavku overiť, či sa sporná všeobecná podmienka skutočne uplatní, nemožno vykladať v tom zmysle, že Komisia musí individuálne preskúmať všetky dokumenty požadované v danej veci. Taká požiadavka by túto všeobecnú domnienku zbavila potrebného účinku, ktorým je umožniť Komisii všeobecne odpovedať na žiadosť o všeobecný prístup (rozsudok LPN a Fínsko/Komisia, už citovaný, bod 68).
- 102 V prejednáwanej veci treba konštatovať, že z napadnutého rozsudku nevyplýva nič, čo by mohlo uvedenú domnienku vyvrátiť.
- 103 Z tohto rozsudku, predovšetkým z jeho bodu 1, síce implicitne vyplýva, že EnBW v okamihu podania žiadosti o prístup k dotknutým dokumentom pravdepodobne chcela požiadať o náhradu škody, ktorú údajne utrpela z dôvodu kartelu, ktorý je predmetom rozhodnutia RIP.
- 104 Ako pritom Všeobecný súd správne uviedol v bode 128 napadnutého rozsudku, každý má právo domáhať sa náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená porušením článku 81 ES. Takéto právo posilňuje operatívnosť pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže, čím prispieva k zachovaniu účinnej hospodárskej súťaže v Únii (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. septembra 2001, Courage a Crehan, C-453/99, Zb. s. I-6297, body 26 a 27; z 13. júla 2006, Manfredi a i., C-295/04 až C-298/04, Zb. s. I-6619, bod 91; zo 14. júna 2011, Pfeleiderer, C-360/09, Zb. s. I-5161, bod 28, ako aj zo 6. júna 2013, Donau Chemie a i., C-536/11, bod 23).

- 105 Také všeobecné tvrdenia však samy osebe nemôžu mať prednosť pred dôvodmi opodstatňujúcimi odmietnutie zverejniť dotknuté dokumenty (pozri v tomto zmysle rozsudok Švédsko a i./API a Komisia, už citovaný, bod 158).
- 106 Na zabezpečenie účinnej ochrany práva na náhradu škody, ktoré má žiadateľ, totiž nie je nevyhnutné, aby bol takémuto žiadateľovi sprístupnený akýkoľvek dokument týkajúci sa konania o uplatnení článku 81 ES z dôvodu, že zamýšľa podať žalobu o náhradu škody, keďže je málo pravdepodobné, že by sa žaloba o náhradu škody musela opierať o všetky skutočnosti uvedené v spise týkajúcom sa tohto konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Donau Chemie a i., už citovaný, bod 33).
- 107 Každý osobe, ktorá chce dosiahnuť náhradu škody údajne utrpenej z dôvodu porušenia článku 81 ES, preto prináleží preukázať svoju potrebu získať prístup k určitému dokumentu obsiahnutému v spise Komisie, aby táto inštitúcia mohla v každom jednotlivom prípade zvážiť záujmy odôvodňujúce sprístupnenie takých dokumentov a ich ochranu so zvážením všetkých relevantných okolností veci (pozri analogicky rozsudky Komisia/Bavarian Lager, už citovaný, body 77 a 78, ako aj Donau Chemie a i., už citovaný, body 30 a 34).
- 108 V prípade, že taká potreba neexistuje, záujem na dosiahnutí náhrady škody údajne spôsobenej porušením článku 81 ES nemôže predstavovať prevažujúci verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Agrofert Holding, už citovaný, bod 86).
- 109 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že napadnutý rozsudok sa vyznačuje nesprávnym právnym posúdením, predovšetkým v bodoch 56 až 63, 118 až 122, ako aj 172 a 174, lebo hoci neexistovala nijaká skutočnosť, ktorá by mohla vyvrátiť domnienku uvedenú v bodoch 92 a 93 tohto rozsudku, Všeobecný súd sa domnieval, že Komisia bola povinná konkrétne a individuálne preskúmať každý dotknutý dokument v spise týkajúcom sa konania o uplatnení článku 81 ES, ktoré sa ešte neskončilo, aby preukázala, či vzhľadom na jeho špecifický obsah jeho zverejnenie ohrozí ochranu obchodných záujmov a cieľov vyšetrovania v zmysle článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- O výnimke z práva na prístup k dokumentom stanovenej v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001
- 110 Po prvé, pokiaľ ide o dokumenty v spise týkajúcom sa predmetného konania o uplatnení článku 81 ES, ktoré patria do kategórie 5 písm. a), treba pripomenúť, že Všeobecný súd v bodoch 151 až 170 a 175 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia sa nemohla domnievať, že prístup k týmto dokumentom by mohol vážne narušiť rozhodovací proces v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.
- 111 Na jednej strane Všeobecný súd v bode 160 tohto rozsudku síce usúdil, že vzhľadom na vysvetlenia, ktoré pred ním poskytla Komisia, je možné, že mnohé dokumenty patriace do tejto kategórie obsahujú stanoviská v zmysle tohto ustanovenia, ale v bodoch 159 a 161 uvedeného rozsudku dospel k záveru, že Komisia v spornom rozhodnutí z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že také stanoviská obsahujú všetky tieto dokumenty.
- 112 Na druhej strane Všeobecný súd v bode 162 napadnutého rozsudku zdôraznil, že Komisia musí preukázať, že prístup k týmto dokumentom môže konkrétne a skutočne poškodiť jej rozhodovací proces. Všeobecný súd pritom v bode 166 tohto rozsudku konštatoval, že Komisia sa v tejto súvislosti bez zohľadnenia obsahu týchto dokumentov obmedzila na všeobecné a abstraktné odôvodnenie, že prístup k nim závažne ovplyvní jej rozhodovací proces.

- 113 V prejednávanej veci je nesporné, že – ako už bolo konštatované v bode 70 tohto rozsudku – tak v okamihu žiadosti o prístup k dotknutým dokumentom, ako aj v okamihu prijatia sporného rozhodnutia boli žaloby smerujúce k zrušeniu rozhodnutia RIP pred Všeobecným súdom ešte prejednávané.
- 114 Za týchto podmienok, keďže Komisia, ako už bolo uvedené v bode 99 tohto rozsudku, mohla v závislosti od výsledku týchto súdnych konaní pristúpiť k opätovnému výkonu svojich činností, aby prípadne prijala nové rozhodnutie týkajúce sa uplatnenia článku 81 ES, treba pripustiť existenciu všeobecnej domnienky, podľa ktorej povinnosť uložená uvedenej inštitúcii, a to zverejniť v priebehu tohto konania stanoviská v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001, môže vážne narušiť rozhodovací proces tejto inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný, bod 130).
- 115 V dôsledku toho Všeobecný súd po tom, ako konštatoval, že je „pravdepodobné“, že vzhľadom na vysvetlenia, ktoré mu predložila Komisia, patria viaceré dokumenty do kategórie 5 písm. a) predmetného spisu, nemohol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, vytýkať Komisii, že nepreukázala, ako konkrétne sa na také dokumenty mohla vzťahovať výnimka stanovená v článku 4 ods. 3 druhom pododseku nariadenia č. 1049/2001.
- 116 Práve z dôvodu všeobecnej domnienky stanovenej v bode 114 tohto rozsudku totiž Komisia nemohla mať povinnosť vo svojom rozhodnutí preukázať, že každý dotknutý dokument predstavuje stanovisko v zmysle tohto ustanovenia. Vzhľadom na to, že Komisia v prejednávanej veci pred Všeobecným súdom uviedla, prečo majú dotknuté dokumenty túto povahu, a sám Všeobecný súd sa domnieval, že je pravdepodobné, že mnohé z nich majú takú povahu, musel z toho vyvodiť, že sa na tieto dokumenty vzťahuje uvedená všeobecná domnienka, takže Komisia nemusela konkrétne a individuálne preukázať, že ich sprístupnenie by vážne ohrozilo jej rozhodovací proces.
- 117 Treba však pripomenúť, že v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 100 tohto rozsudku všeobecná domnienka uvedená vyššie nevyklučuje možnosť preukázať, že na daný dokument, ktorého zverejnenie sa požaduje, sa táto domnienka nevzťahuje alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie tohto dokumentu podľa článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.
- 118 Treba však konštatovať, že z napadnutého rozsudku nevyplýva nič, čo by mohlo túto domnienku vyvrátiť.
- 119 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Všeobecný súd sa v bodoch 159 až 166 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že Komisia mala pri neexistencii akejkoľvek skutočnosti, ktorá by mohla vyvrátiť uvedenú domnienku, povinnosť vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie každého dokumentu v predmetnom spise patriaceho do kategórie 5 písm. a), ktorý sa týkal konania o uplatnení článku 81 ES, ktoré nebolo ukončené, aby vzhľadom na jeho špecifický obsah overila, či jeho zverejnenie ohrozuje ochranu stanovisk v zmysle článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1049/2001.
- 120 Po druhé, pokiaľ ide o dokumenty patriace do kategórie 5 písm. b), treba pripomenúť, že Všeobecný súd sa v bodoch 32 až 37 a 171 napadnutého rozsudku domnieval, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď vychádzala z toho, že žiadosť o prístup k dokumentom podaná spoločnosťou EnBW sa na tieto dokumenty nevzťahovala. Všeobecný súd z toho vyvodil, že sporné rozhodnutie treba zrušiť v rozsahu, v akom spoločnosť EnBW odmieta prístup k dokumentom patriacim do tejto kategórie.

- 121 V tejto súvislosti treba konštatovať, že vzhľadom na to, že Všeobecný súd v rámci svojej právomoci nezávislého posúdenia skutkového stavu, ktorá je v tomto odvolacom konaní nesporná, dospel k záveru, že Komisia sa nesprávne domnievala, že sa táto žiadosť o prístup nevzťahovala na dokumenty v predmetnom spise patriace do kategórie 5 písm. b), mohol sa tiež oprávnene domnievať, že sa Komisia v tejto súvislosti dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.
- 122 Na rozdiel od toho, k čomu dospel Všeobecný súd v bodoch 37 a 171 napadnutého rozsudku, však z toho nemohol vyvodiť, že Komisia sporným rozhodnutím odmietla prístup k takým dokumentom. Keďže Všeobecný súd konštatoval, že na uvedené dokumenty sa vzťahovala uvedená žiadosť o prístup, mohol z toho iba vyvodiť, že toto rozhodnutie treba zrušiť v rozsahu, v akom Komisia týmto rozhodnutím opomenula rozhodnúť o tejto časti žiadosti.
- 123 Z týchto úvah vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 37 a 171 napadnutého rozsudku rozhodol, že sporné rozhodnutie treba zrušiť v rozsahu, v akom v ňom Komisia odmietla prístup k dokumentom v predmetnom spise patriacim do kategórie 5 písm. b).
- 124 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba tomuto odvolaniu vyhovieť, a teda zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

O žalobe pred Všeobecným súdom

- 125 Podľa článku 61 prvého odseku druhej vety Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia napadnutého rozsudku sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje. V tomto prípade to tak je.
- 126 EnBW uviedla na podporu svojej žaloby štyri dôvody, založené po prvé na porušení článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 a článku 4 ods. 3 druhého pododseku tohto nariadenia, ktoré sa týkajú ochrany obchodných záujmov, cieľov vyšetrovania a stanovísk pre vnútornú potrebu, po druhé na porušení článku 4 ods. 2 poslednej časti vety uvedeného nariadenia, ktorá sa týka existencie prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie uvedených dokumentov, po tretie na porušení článku 4 ods. 6 toho istého nariadenia, ktorý sa týka čiastočného prístupu k dokumentom, a po štvrté na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o rozsah žiadosti o prístup k dokumentom. Okrem toho Švédске kráľovstvo uviedlo dôvod založený na nedostatku konkrétneho a individuálneho preskúmania dotknutých dokumentov.
- 127 Pokiaľ ide o tento posledný, ako aj o prvý a druhý žalobný dôvod, z bodov 60 až 124 tohto rozsudku vyplýva, že Komisia v prejednávanej veci mohla na základe článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ako aj článku 4 ods. 3 druhého pododseku tohto nariadenia odmietnuť prístup ku všetkým dokumentom obsiahnutým v spise týkajúcom sa dotknutého konania o uplatnení článku 81 ES bez toho, aby vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie týchto dokumentov.
- 128 Vzhľadom na to, že zo žaloby nevyplývajú skutočnosti, ktoré by mohli vyvrátiť všeobecné domnienky uvedené v bodoch 92, 93 a 114 tohto rozsudku, EnBW nemôže tvrdiť, že Komisia bola povinná vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie sporných dokumentov.
- 129 Jednak sa EnBW vo svojej žalobe pred Všeobecným súdom nepokúsila preukázať, že na niektoré dokumenty, o ktorých zverejnenie žiadala, sa táto domnienka nevzťahuje, ale v prejednávanej veci sa v podstate obmedzila na to, že Komisii vytýkala odmietnutie prístupu ku všetkým dokumentom uvedeným v jej spise na základe všeobecných a abstraktných úvah, ako aj domniek, s odôvodnením, že keďže cieľom nariadenia č. 1049/2001 je priznať verejnosti v čo najúčinnejšej miere právo na prístup

- k dokumentom inštitúcií, Komisia bola povinná poskytnúť jej tento prístup, pokiaľ by konkrétne nepreukázala, v akej súvislosti sa na určité dokumenty vzťahujú výnimky stanovené v článku 4 ods. 2 a 3 tohto nariadenia.
- 130 Okrem toho EnBW nepreukázala existenciu vyššieho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie týchto dokumentov na základe článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001.
- 131 EnBW síce uviedla, že má v úmysle pred vnútroštátnymi súdmi podať žalobu o náhradu škody, ktorú údajne utrpela z dôvodu kartelu, ktorý je predmetom konania o uplatnení článku 81 ES vedúceho k prijatiu rozhodnutia RIP.
- 132 V každom prípade však žiadnym spôsobom nepreukázala, v akom rozsahu bol na tento účel potrebný prístup ku všetkým dokumentom týkajúcim sa predmetného konania, aby ich zverejnenie bolo odôvodnené vyšším verejným záujmom podľa článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1049/2001. EnBW sa najmä obmedzila na tvrdenie, že bola „nutne odkázaná“ na prístup k dokumentom uvedeným v predmetnom spise, bez toho, aby preukázala, že prístup k týmto dokumentom by jej umožnil získať nevyhnutné dôkazy na odôvodnenie svojho návrhu na náhradu škody, pretože nemá nijakú inú možnosť zabezpečiť si tieto dôkazy (pozri v tomto zmysle rozsudok *Donau Chemie* a i., už citovaný, body 32 a 44).
- 133 Prvé dva žalobné dôvody uvedené spoločnosťou EnBW, ako aj žalobný dôvod uplatňovaný Švédskym kráľovstvom treba preto zamietnuť ako nedôvodné.
- 134 V súvislosti s tretím žalobným dôvodom uvedeným spoločnosťou EnBW treba uviesť, že všeobecné domnienky uvedené v bodoch 92, 93 a 114 tohto rozsudku znamenajú, že dokumenty, na ktoré sa tieto všeobecné domnienky vzťahujú, nepodliehajú povinnosti úplného alebo čiastočného zverejnenia ich obsahu (pozri rozsudok *Komisija/Éditions Odile Jacob*, už citovaný, bod 133).
- 135 Z toho vyplýva, že Komisia v spornom rozhodnutí správne odôvodnila svoje odmietnutie priznať spoločnosti EnBW čiastočný prístup k spisu skutočnosťou, že na všetky dokumenty uvedené v tomto spise sa v celom rozsahu vzťahujú výnimky stanovené v nariadení č. 1049/2001.
- 136 Preto treba tretí žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.
- 137 V súvislosti so štvrtým žalobným dôvodom, ktorý uviedla EnBW, z bodov 120 až 122 tohto rozsudku vyplýva, že tomuto dôvodu treba vyhovieť a že v dôsledku toho treba sporné rozhodnutie zrušiť v rozsahu, v akom ním Komisia opomenula rozhodnúť o tej časti žiadosti EnBW, ktorá sa týkala získania prístupu k dokumentom v spise patriacim do kategórie 5 písm. b).
- 138 Ako teda vyplýva z bodov 127 až 136 tohto rozsudku, žalobu, ktorú podala EnBW na Všeobecný súd, treba v zostávajúcej časti zamietnuť.

O trovách

- 139 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania. Článok 138 tohto poriadku, uplatniteľný *mutatis mutandis* na odvolacie konanie podľa jeho článku 184 ods. 1, vo svojom odseku 3 stanovuje, že ak účastníci konania nemali úspech v jednej alebo vo viacerých častiach predmetu konania, znáša každý účastník vlastné trovy konania. Ak sa to však zdá oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, Súdny dvor môže rozhodnúť, že účastník konania znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka.

- ¹⁴⁰ Článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku stanovuje, že členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania. Podľa článku 140 ods. 3 môže Súdny dvor rozhodnúť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v predchádzajúcich odsekoch tohto článku.
- ¹⁴¹ Keďže odvolanie Komisie malo úspech a žalobe spoločnosti EnBW sa čiastočne vyhovel, je potrebné rozhodnúť, že každý z účastníkov konania znáša vlastné trovy tak v prvostupňovom, ako aj v tomto odvolacom konaní.
- ¹⁴² Švédske kráľovstvo, Siemens a ABB znášajú vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 22. mája 2012, EnBW Energie Baden-Württemberg/Komisia (T-344/08), sa zrušuje.**
- 2. Rozhodnutie Komisie SG.E.3/MV/psi D (2008) 4931 zo 16. júna 2008 o zamietnutí žiadosti spoločnosti EnBW Energie Baden-Württemberg AG o prístup k spisu v konaní COMP/F/38.899 – Rozvádzače izolované plynom sa zrušuje v rozsahu, v akom Európska komisia v uvedenom rozhodnutí opomenula rozhodnúť o tej časti žiadosti EnBW Energie Baden-Württemberg AG, ktorá sa týkala získania prístupu k dokumentom v spise patriacim do kategórie 5 písm. b).**
- 3. Žaloba podaná spoločnosťou EnBW Energie Baden-Württemberg AG na Všeobecný súd vo veci T-344/08 sa v zostávajúcej časti zamietá.**
- 4. Európska komisia a EnBW Energie Baden-Württemberg AG znášajú vlastné trovy konania.**
- 5. Švédske kráľovstvo, Siemens a ABB znášajú vlastné trovy konania.**

Podpisy